

Baronian

Persbericht

Rue de la Concorde 33
1050 Brussels

12.09 - 05.10.2024

Opening

Donderdag 12.09
17 - 21u

Michel Frère

Michel Frère, een Belgische kunstenaar geboren in 1954 te Charleroi, kende een korte maar impactvolle carrière en overleed op 38-jarige leeftijd. Algemeen erkend als een van de beste Belgische schilders van zijn generatie, werd zijn bijvoorbeeld werk opgenomen in Joost De Geests “500 Meesterwerken van Belgische kunst, van de 15e eeuw tot heden” (2006).

In december 1985 organiseerde Albert Baronian de eerste solotentoonstelling van Michel Frère in zijn galerie te Knokke, wat het begin betekende van een reeks wereldwijde solotentoonstellingen en groepstentoonstellingen die het opmerkelijke talent van Frère toonden.

Hoewel hij aanvankelijk fotografie studeerde aan La Cambre (Brussel), breidde hij zijn artistieke uitspattingen uit tot schilderen, pastel, beeldhouwen en tekenen. Zijn materiële benadering bestaat uit het aanbrengen van lagen verf vermengd met zand, lood of as, waardoor composities ontstaan vol reliëf, gedomineerd door geometrische lijnen, een techniek die vergelijkingen oproept met Eugène Leroy. Zijn vroege werken vertonen ook affiniteit met Duitse schilders die hij bewonderde, zoals Markus Lüpertz, Sigmar Polke, Anselm Kiefer en Georg Baselitz.

Frère's werk verenigt opaciteit en licht, en duikt diep in de menselijke toestand, waarbij een breed spectrum aan emoties wordt vastgelegd. Zijn kunst overstijgt de werkelijkheid, veegt figuratieve elementen weg met materie en creëert dikke maar oneindig bewegende texturen die de wereld lijken te baren én te doven. Zijn schilderkunst is noch in lijn met trends, noch met een mode, maar overstijgt zijn tijd, terwijl ze er tegelijk in verankerd is en de geschiedenis van de schilderkunst in vraag stelt. Michel Frère heeft zich losgemaakt van alle modetrends en put uitsluitend uit een bron van intuïtie waarmee hij de wereld wilde grijpen.

Rond 1988 begon Frère met het maken van *églomisés*, schilderijen waarbij op het glas van de lijst is geschilderd. De kunstenaar bekrast hierbij een deel van het glas om een vorm te onthullen waardoor het materiaal op het doek kan worden waargenomen. Deze werken markeerden een verschuiving in Frère's focus, waarbij de nadruk kwam te liggen op het materiaal als ondersteuning en onderwerp.

Nadien benaderde Frère de schilderkunst met een nieuw, meer contrasterend kleurenpalet. Tegen het begin van de jaren 90 maakte Frère de overstap van acrylverf naar olieverf, waarbij hij impastotechnieken omarmde. Zijn schilderijen en bronzen beelden, gekenmerkt door dichte lagen, weerspiegelen een proces van opeenstapeling van fouten en desillusies.

In 1995 wijdde Laurent Busine een grote solotentoonstelling aan Frère in het Palais des Beaux-Arts in Charleroi. Ondanks zijn vroegtijdig overlijden, blijft de invloed van Michel Frère op de kunstwereld voortbestaan. Zijn uitnodiging tot een diepgaande reflectie over de complexiteit van de mensheid en zijn vermogen om de realiteit te transformeren door middel van zijn werk, hebben een onuitwisbare stempel gedrukt op de Belgische kunstscene en daarbuiten.

Baronian

Frère had solotentoonstellingen in binnen- en buitenland, onder meer bij Tanit (München), Pamela Auchincloss (New York), Brooke Alexander (New York), Jan Turner (Los Angeles), Sidney Janis (New York), Ghislaine Hussenot (Parijs), Durand-Dessert (Parijs), Jean Bernier (Athene) en Dhondt-Dhaenens (Deurle). Hij werd sinds 1985 ook negen keer tentoongesteld bij Albert Baronian (Brussel en Knokke) en sinds 1993 vier keer bij Gentili Arte Contemporanea (Florence).